

تأثیر یادگیری خود جهت‌دهی بر میزان رضایتمندی دانشجویان

مقطع دکتری دانشگاه گیلان

ویدا شمس نصرتی^۱

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۱۲/۲۷

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۲/۱۰

چکیده

هدف اصلی این مقاله بررسی تأثیر یادگیری خود جهت‌دهی بر میزان رضایتمندی دانشجویان مقطع دکتری دانشگاه گیلان می‌باشد. در این پژوهش سعی شده است به این سوال پاسخ داده شود که یادگیری خود جهت‌دهی تا چه اندازه بر میزان رضایتمندی دانشجویان مقطع دکتری دانشگاه گیلان، تأثیر دارد؟ جامعه آماری این پژوهش، کلیه دانشجویان مقطع دکتری دانشگاه گیلان می‌باشد که در حال حاضر تعداد ۱۰۰ نفر بوده که تعداد ۸۰ دانشجو با استفاده از روش نمونه‌گیری جدول مورگان و روش تصادفی ساده به عنوان نمونه آماری انتخاب شده است. در این پژوهش برای جمع‌آوری داده‌ها از پرسشنامه استاندارد یادگیری خود جهت‌دهی چنگ و همکاران (۲۰۱۰) و پرسشنامه استاندارد رضایتمندی دانشجویان توسط کانو (۱۹۸۴) و در انجام آن از تکنیک‌های آماری توصیفی و استنباطی استفاده شده است. برای تجزیه و تحلیل اطلاعات از روش‌های آماری توصیفی متغیرهای جمعیت شناختی اعضای نمونه شامل: جنسیت، وضعیت تأهل و سن و شاخص‌های متغیرهای پژوهش شامل: میانگین، میانه، مد، انحراف معیار، واریانس، دامنه تغییرات، مینیمم و ماکزیمم و استنباطی آزمون کولموگروف-اسمیرنوف، ضریب همبستگی پیرسون و آزمون رگرسیون چند گانه و برای اجرای عملیات اقتصادسنجی نیز از نرم‌افزار SPSS ۲۶ استفاده می‌گردد. نتایج پژوهش نشان می‌دهد، یادگیری خود جهت‌دهی (انگیزش یادگیری، طرح ریزی و اجراء، خود نظارتی و ارتباط بین فردی) بر میزان رضایتمندی دانشجویان مقطع دکتری دانشگاه گیلان تأثیر مثبت و معنادار دارد.

کلمات کلیدی: یادگیری خود جهت‌دهی، رضایتمندی دانشجویان، مقطع دکتری دانشگاه گیلان

^۱ دانشجوی دکتری گروه مدیریت آموزش عالی، دانشکده مدیریت، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران
Email : Vidashamsnosrati@gmail.com